

MIN HISTORIE OM 10 ÅR SOM REFERENT

FOR EKSTRABLADETS SKOLEFODBOLD 2007 – 2017

Leif Sønderskov

10 gode sæsoner med Skolefodbolden med piger og drenge – i alt cirka 200 kampe

August 2007

Telefonen ringer. Det er Poul Horsbøl, Gesten.

”Nu skal du høre. Jeg har lige snakket med John Nørgård fra Ekstra Bladet, han er én af de unge jonalister, der er med til at arrangere Ekstra Bladets Skolefodboldturnering. De står og mangler en referent i det vestjyske.

Det skyldes, at kriminalinspektør og referent for Ekstra Bladets Skolefodbold, Preben Nielsen, er flyttet fra Varde til Fyn, og jeg mener, at du lige er manden, der kan bruges nu, da du er gået på efterløn, kan betjene en PC, og altid har interesseret dig for fodbold. Jeg tror, han regner med dig. Det har jeg i hvert fald stillet ham i udsigt. Nu ligger det også sådan, at turneringen starter om 14 dage, og der er orienteringsmøde i Fredericia allerede i overmorgen, så der er ikke langt betænkningstid”.

”Stop lige en halv Poul, tror du ikke jeg er for gammel, og mon jeg kan nå at lære det på så kort tid”?

”Det kan du sagtens, og for gammel - næsten alle referenter er efterløner og pensionister. Jeg var med for første gang sidste år, og det gik bare derudad, og så er der jo også en løn at tjene ved det, en finale i Parken med alt betalt og lidt til, hvor du kommer til at møde alle de kendte fra fodboldens verden, altså dem fra Danmark af. Og så kommer du også til at hilse på Ekstra Bladets chefredaktør, Hans Engell. Jeg ringer til Nørgård og giver ham dit telefonnummer. Er det OK”?

”Ja der er OK”. (Viste ikke lige, hvad det var, jeg havde sagt ja til, ej heller hvad det i enkeltheder handlede om.)

Der gik ikke mere end 5 minutter, så ringede telefonen.

”Er det Leif Sønderskov? Jeg er John Nørgård fra Ekstra Bladets Skolefodbold. Jeg har hørt fra Poul Horsbøl, at du lige er manden, vi mangler, så jeg vil invitere dig til orienteringsmøde i Madsby Parken i Fredericia i overmorgen kl. 10.00, hvor alle ca. 30 referenter fra Vest Danmark kommer.

Hele Danmark er opdelt i 8 regioner, 4 i øst og 4 i vest, og der er omkring 13000 pige og drengehold tilmeldt. Turneringen starter altså om ca. 14 dage og slutter med finalestævne i Parken sidst i november”.

Det lød nu spændende, og når der var et orienteringsmøde, var jeg mere rolig og indstillet på at kunne klare det, også selv om det var en ganske ny verden, eller var det måske bare noget enhver fodboldinteresseret kunne klare. Allerede samme dag var jeg så afklaret med opgaverne og mente, at mine organisatoriske evner og IT-

kendskab var OK. Dertil mente jeg, at jeg kendte fodboldreglerne. Jeg mente også, at jeg besad diplomatiske evner, som kunne bidrage positivt til jobbet.

Historien omkring turneringens start.

Ekstra Bladets Skolefodboldturnering startede i 1961 som et københavnerfænomen med ganske få drengehold og med finale 8. november 1961 på Frederiksberg Stadion.

Ideen med denne turnering var god, for år efter år voksede antallet af hold, og allerede i 1966 var hele landet repræsenteret.

I 1984 kom pigerne også med, men de første år blev finalerne ikke spillet samme sted, men fra 1989 var der finaler for både piger og drenge i Idrætsparken.

Der var også indgået en aftale med TV2, som i flere år transmitterede finalerne fra Parken.

Fra 2012 kom DBU med i samarbejdet og var dem, der udførte alt det praktiske med at arrangere kampene, satte referenter på kampene, og administrerede sponsoraterne. Man holdt stadig fast i Fidusbamser og Fair Play samt sodavand til spillerne efter kampen. Hovedsponsoren Haribo trak sig, og det berømte slik til spillere og publikum var der ikke mere, og Coca-Cola blev til Carlsberg Sport. Samme år opsagde man også kontrakten med Parken, og finalerne blev flyttet til Århus Stadion.

Susanne Jensen, Glejbjerg - DBU

Man kan vel godt sige at DBU skabte nytænkning ind i Skolefodbolden. Nu var det Susanne Jensen, Glejbjerg der styrede de 4 regioner i Danmark Vest.

Jeg må lige tilføje: mit samarbejde med både Ekstra Bladet og DBU har altid været præcis, sportsligt og fornøjeligt, men jeg fornemmede også, at der ikke altid var fodslag mellem Ekstra Bladet og DBU's ønsker til turneringens struktur, en struktur som DBU mere og mere satte sig på.

Det er måske også på sin plads at tilføje, at da Ekstra Bladet alene kørte Skolefodbolden var økonomien 100 procent i orden. Det vil sige, at sponsoraterne var så gode, at der ikke var mangel på penge, noget alle fik godt af.

Da DBU indtrådte i turneringen, var økonomien mere anstrengt, og en strukturændring var nødvendigt, men kunne Skolefodboldens eksistens holde til det?

Henrik Schou

Parløbet Ekstra Bladet og DBU holdt ikke, som det fremgår af Henrik Schous sidste ord herunder.

Mr. Skolefodbold glæder sig til de to sidste finalebrag.

Af: Henrik Schou

Disse linjer er ikke lette at skrive. På den ene side er jeg som altid ved at revne af stolthed over igen at skulle overvære finalerne i verdens største skoleturnering og byde velkommen til den store fest. Men, der er også et men: Finalerne i Vejle bliver de sidste nogensinde i Ekstra Bladet Skolefodbold.

'Leverandør til dansk fodbold siden 1961' har været vores motto gennem 58 år. Næsten 700.000 spillere har vi haft på banerne over hele landet, og flere millioner tilskuere på sidelinjen, som har haft nogle af de mest fantastiske oplevelser i deres skoletid. Blandt dem har været næsten alle de store stjerner, som senere kom på landsholdet og spillede i udlandet. Fra Elkjær og Arnesen til Schmeichel, begge Laudrup-brødrene og op til Pierre Emile og AC fra Chelsea, alle har de kæmpet for skolens ære på lige fod med os.

Men alt godt har en ende. Ekstra Bladet har valgt at sige tak for dansen og overlade stafetten til DBU, som kommer til at køre en lignende turnering for skoler videre. Det er dejligt, de fortsætter, for skolefodbold kan virkelig noget af det, der i dag er for lidt af. Det samler, glæder og giver et frisk pust i en hverdag fyldt med test og lektier. Nogle får kun en kamp og et bad, andre holder liv i drømmen om at stå i en finale, som dem vi stadig mangler to af under Ekstra Bladet Skolefodbold.

Det har været en fed sæson. Vejret har været med os, og de godt 20.000 spillere har hakket over 7200 kasser i nettet. Det giver et snit på lige under seks pr. kamp, det får vi næppe ved finalerne. De ser nemlig ud til at blive vildt tætte. Slutspillet her i foråret har budt på drabelige opgør med forlænget spilletid og straffespark for at nå til det største af det største. Næppe nogen af spillerne i de to finaler kommer nogensinde til at optræde foran så mange tilskuere igen.

Det bliver en fest. Sådan skal det også være, når man lukker og slukker en sæson. Præcis som med finalen i Champions League eller VM. Denne gang slukker vi så helt

og skriver de to vinderskoler ind i historien på mere end en måde. De vinder verdens største skoleturnering, Ekstra Bladet Skolefodbold, og de gør det som de sidste.

Fyr den af! Det er bare om at nyde det. Både som tilskuer og spiller. Det har været en fornøjelse at følge holdene hele vejen og se, hvor ekstremt meget, det her betyder for dem, deres skoler og familier. Hele byer vil være lukket ned torsdag, når der fløjtes op på det hyggelige stadion i Vejle. Kom med på tribunerne eller følg det hele live på ekstrabladet.dk.

Jeg glæder mig helt sindssygt, I bør gøre det samme!

Det var så Henrik Schou sidste ord til Ekstra Bladets deltagelse i Skolefodboldturneringen 2018 - 2019

Kampene og hvordan de skulle afvikles

Da jeg startede, var Henning Knudsen fra Sdr. Felding kampfordeler i Jylland Syd-det område, som jeg skulle være referent i.

Alle retningslinjer, regler og opgaver for en referent var nedskrevet i en flere siders folder. Disse regler og retningslinjer var nødvendige at gennemlæse, endda flere gange, for det var nødvendigt at kunne dem så godt som udenad.

Jeg kan tilføje, at der blev spillet 11-mands fodbold efter de regler, som var gældende for DFU (Dansk Fodbolddommer Union.) Kampene blev i langt de fleste tilfælde ledet af en DFU-dommer, dog kunne man, hvis holdene var enige, bruge en lokal (lærer) til afvikling af kampen.

Kampene var næsten altid i trygge hænder med hensyn til en sportslig afvikling, men var der spørgsmål til afviklingen af kampene, kom referenten på banen, derfor var det vigtigt, at man kendte reglerne. Det var også vigtigt at holde fast i reglerne om, at et hold bestod af 14 spillere.

Madsbyparken i Fredericia

Som før nævnt skete det hele pludseligt og hurtigt. Mødet i Madsbyparken startede med, at jeg kørte til Gesten og fulgtes herfra med Poul til Fredericia. Vi kom samtidig med Henning Knudsen, vores kampfordeler. Henning Knudsen var halbestyrer i Sdr. Felding samt FIFA- og DFU-dommer, og mit første indtryk af vores kampfordeler var godt.

Derefter gik dagen med rigtig mange input sammen med kaffe og rundstykker, orientering om den forestående turnering, hvor jeg jo var 1. gangs deltager. Vi fik udleveret et digitalt kamera, hvor vi, som ikke var blevet fotograferet før, skulle portrætteres til hjemmesiden med både navn og billede, så man kunne se, hvem vi var. Herefter var der frokostbuffet, igen orientering, som var vigtig for mig, men for alle dem, som havde været med i flere år, havde en afslappet tilgang til. Efter mødet syntes jeg, jeg var godt klædt på til opgaven. Jeg stillede spørgsmålet:

- Kan man ikke få en udlært referent med ud til den første kamp og blive guidet gennem opgaverne.

Henning Knudsen lovede, at han ville være til stede ved min første kamp. Eftermiddagen blev afsluttet med en tur i hallen til en fodboldturnering mellem de 4 vest regioner, hvor vi blev rystet godt sammen. Jylland Syd vandt ikke, det gjorde Fyn, men vi havde det sjovt.

Alle meddelelser, som tilgik Ekstra Bladet, var digitale, men også alle oplysninger, som vi som referenter havde brug for, tilgik os digitalt

Som sagt så tilgik alle informationer Ekstra Bladet digitalt. Det vil sige, at vi blev tildelt et password, som var vores indgang til Ekstra Bladets Skolefodbolds hjemmeside. Det var herfra vi kunne udskrive holdkort fra skolerne, hvis læreren havde husket at udfylde dem. Nogle lærere var gode til det, mens det kneb for andre. Det var også her, at alle oplysninger og resultater, målscore, hvem fik fidusbamserne, og hvem fik Fair Play-håndklædet, blev skrevet ind. Det var også vigtigt at notere kampens første målscore med anført tid, da der var præmie for det hurtigst scorede mål. I en periode var Ota Solgryn sponsor af 500 gram solgryn, som gik til kampens første målscore.

Ligeledes skulle man skrive referat fra kampen, som sammen med de hold og kampbilleder, som jeg tog, blev uploadet til hjemmesiden. Så kunne de unge mennesker se og læse om kampen få timer efter, at den var spillet.

At blive kampklar

Ugen efter og ganske få dage før, jeg var blevet sat på 2 kampe i Skjern, kom Henning Knudsen med alle de materialer, som jeg skulle bruge. Det var 20 kasser Coca Cola, 50 Fidusbamser, 25 Fair Play-håndklæder, 25 kasser med hver 1 kg. Haribo blandede slikposer, et stopur + diverse skrivematerialer, bæreposer m.m. Derudover var der Adidas påklædning, en jakke, en sweatshirt 2 T-shirts, en paraply, og en sportstaske til at have det hele i, alt sammen påført Ekstra Bladets sponsorerers logoer. Kort tid efter blev jeg bevilget en sækkevogn, som var nødvendig for at kunne transportere varerne fra bilen og til spillerpladsen, som godt kunne ligge et stykke vej fra P-pladsen.

Jeg havde lige fra starten indtryk af, at når man ankom til kampen i så synlig en påklædning, var man om end ikke midtpunkt, så alligevel en vigtig person. Bare det, at man rettede kontakt til holdets lærer og træner og hilste pænt på og også kontaktede dommeren, var vigtigt. Her mødte jeg ofte gamle kendinge, og det udløste en god snak om tidligere møder fra dengang, jeg selv var aktiv spiller.

Også det, at der skulle tages billede af holdet før kampen, fornemmede jeg, gjorde holdene lidt stolte.

Mine første kampe

Jeg husker ikke lige datoen for mine første kampe, men det var i sidste uge af august 2007. Kampen var mellem Skjern Kristne Friskole og Sdr. Felding Skole for både piger og drenge. Henning Knudsen var mødt op og guidede mig gennem den første kamp, som var pigekampen. Kampen blev målrig, så der var noget at noterer lige fra starten. Således blev første mål allerede scoret i 2. min. Har du noteret det, spurgte Henning? Det havde jeg ikke, så allerede her blev jeg gjort opmærksom på, at der hele tiden var noget at holde øje med og få noteret ned på blokken. Der skulle også holdes øje med stopuret og meget andet. Da kampen sluttede, var det Henning, der holdt talen og præsenterede mig som ny referent. Sammen hjalp vi hinanden med præmieoverrækkelsen. Da det hele var vel overstået, sagde Henning: - Nu kører jeg hjem. Jeg tror du lærer mest ved selv at dække drengekampen.

Og sådan blev det, og jeg tror jeg fik det hele med. Jeg syntes selv, det gik OK og følte mig parat til de næste opgaver, som der altså blev mange af.

Hvad var arbejdsopgaverne før, under og efter kampen

De faste opgaver til alle kampene var.

Når man var tildelt en kamp, kunne man printe skolens holdopstilling, og her ud fra få de nødvendige oplysninger til brug under kampens afvikling.

Jeg iførte mig det tildelte tøj, derefter pakkede jeg tasken med fotoapparat, notesblok, stopur, skriveværktøj, Fidusbamser, Fair Play-håndklæde, Haribo-slik, + div. Andre ting (Flyers og andet reklame fra sponsorer.) som kunne være forskellige fra år til år. Ekstra batterier havde jeg altid med. – Jeg pakkede bilen med sækkevogn og sodavand, og orienterede mig på nettet om skole og spilleplads. Det med spilleplads var nu vigtigt, for ikke alle skoler havde egne boldbaner, og brugte derfor byens fodboldstadion

Jeg kørte hjemmefra så jeg kunne være fremme ca. en ½ time før kampen skulle spilles.

Fik en snak med begge skoles træner/lærer, fik udleveret en kampseddel men kampens spillere (14) hvis ikke spillernes trøje nr. var påført. (Det var de næsten aldrig.) Men det fik jeg læreren eller holdets anfører til. Til holdets første kamp skulle

der tages et holdbillede, som derefter kunne ses på Hjemmesiden.

En snak med kampens dommer var også vigtigt, og fælles for alle kontakter præsenterede jeg mig med et håndtryk.

Sammen med alle kampens noter tog jeg billeder gennem hele kampen. Når kampen gik ind i de sidste 10 min. Opsøgte jeg holdets lærer/træner om valget af bedste spiller, nemlig om ham og mig var enige om, hvem der skulle vælges. Jeg havde en fast regel om at det tabende hold blev tildelt Fair Play-håndklædet, kun undtagelsesvis fulgte jeg ikke denne procedure. (nemlig at det tabende hold kunne have opført sig usportslig. Det skete kun et par gange.)

Jeg lyttede til de mange ord der bliver sagt i en kamp, og sammensatte mit referat ud fra det.

Tale og præmieoverrækkelsen

Når kampen var færdig, samlede jeg begge hold i midtercirklen.

Når sodavandene var omdelt, bad jeg om ro, for som jeg sagde, jeg synes lige at denne kamp skal ledsages med nogle bemærkninger sådan som jeg havde oplevet kampen. Jeg spurgte først ind til kampens resultat, og om vi var enige om den.

Dernæst var det målscorene jeg udpegede, for det skulle vi helst være enige om var dem som jeg havde noteret mig, ellers blev det rettet. Herefter sagde jeg altid noget positivt, og hvis der skulle uddeles en enkelt drille bemærkning, havde jeg spottet den spiller jeg udsatte, og satsede på at han/hun kunne tåle det. En sjov bemærkning blev altid positiv modtaget, både med en bemærkning eller en modkommenter. Når Fidus Bamser og Fair Play Håndklæde blev uddelt, udløste det altid klapsalver.

Jeg sendte så en hilsen med til det vindende hold med. ”Alt godt for jer i de næste kampe”, og så lige til det tabende hold. ”Tak fordi I var med i Ekstra Bladets Skolefodbold-turnering, og på gensyn og bedre held næste år”.

I nogle kampe var der en gang imellem en mor der havde bagt kage, som alle fik et stykke af, også referenten.

Og så var der kage til alle efter kampen. Velbekomme Billedet er fra Næsbjerg Stadion

En episode fra Vildbjerg Stadion

Jeg synes lige at jeg vil fortælle om en episode fra Vildbjerg stadion i en pigekamp. Begge hold stillede op i gule trøjer. Vildbjerg-pigernes træner var den type der snakkede højt og meget, så med den fremtoning udgød hun en vis respekt. Jeg havde først snakket med udeholdets træner, som spurgte mig om reglerne for, når man stillede op i ensfarvede trøjer, Jeg mente, jeg viste at reglerne sagde, at det var hjemmeholdet der skulle skifte, som jeg fortalte pigernes lærer. Herefter henvendte jeg mig til hjemmeholdets lærer, og fortalte hende at hendes piger skulle skifte trøjer eller spille i overtrækstrøjer i en anden farve.

”Nå det tror du, men du kan tro om, for det er dem der skal skifte”.

Jeg mente nu nok jeg kendte reglerne, og da hun let ophidset tilføjede. ”Jeg tror du skal gå hjem og læse på fodboldreglerne, men vi skifter ikke trøjer”.

Nu kom pigernes anførelse med et bundt røde overtrækstrøjer, som hun begyndte at dele rundt til sine spillere, her var læreren igen hurtig på pletten, samlede hurtig overtrækstrøjerne sammen og nærmest i løb kastede hun trøjerne over på modstandernes banehalvdel, og tilføjede. ”Her I skal spille med overtrækstrøjer”. Jeg synes jeg kende reglerne, men kom alligevel i tvivl. Dommeren var også i tvivl, men kampen blev dog forsvarlig afviklet.

Sådan stod der i reglerne.

Paragraf 6. Spilledragt & udstyr

Holdet skal så vidt muligt være iført ensartet spilledragt, som minimum skal trøjerne være i samme farve. Fra kvartfinalerne skal trøjerne have rygnumre, som skal være forskellige mellem 1 og 99.

I tilfælde af samme trøjefarve skifter hjemmeholdet (den arrangerende skole).

Overtræksveste tillades i stedet for skiftetrøjer, dog ikke fra kvartfinalerne.

Hvis en spiller ikke bærer benskiner, skal dommeren bortvise spilleren. Spilleren kan først genindtræde, når forholdet er bragt i orden.

Spillerne må ikke bære smykker eller lignende, som kan være til fare for spillerne.

I finalen stilles spilletøj til rådighed af DBU. Tøjet omfatter trøje, benklæder og strømper, men ikke støvler og benskiner. Tøjet er skolernes ejendom efter kampen.

Man skal passe på hvad man siger

Jeg har kun ganske få gange været uheldigt med bemærkninger til et hold.

Det var efter en meget lige kamp i Varde hvor udeholdet fra Blåbjerg Skole scorede i sidste minut og dermed vandt kampen, Da jeg troede at ærgrelsen havde lagt sig og sodavandene var omdelt, startede jeg min tale med at sige, efter en så lige kamp synes jeg at det var fortjent at det vindende hold var drengene fra Blåbjerg Skole. Her blev jeg prompte og højlydt afbrudt af Sct. Jacobi Skoles anfører med denne sætning.

”Jeg er helt uenige med dig, for hvad er det for en fodboldkamp du har set”?

Her måtte jeg, måske mest for at redde stumperne, og bevarer den gode tone, fortælle ham, at det netop var den kamp som han var med i, jeg havde set.

Efter denne var jeg også klar over at man skal passe på hvad man siger, især med udtalelser om en retfærdig afgørelse af en fodboldkamp.

De sidste opgaver efter kampen var at jeg ryddede op, samlede tomme flasker/dåser sammen, tjekkede lige én gang mere, om jeg nu havde alle vigtige notater, så jeg kunne fuldfører og indsende, det man fra Ekstra Bladet skulle bruge til deres statistik. Der var således mange praktiske opgaver, men der fulgte også mange følsomme og sjove episoder med. Jeg synes, de skal med i mine erindringer, da de var med til at gøre en fodbold dag til en endnu sjovere oplevelse.

Anekdoter fra sæsonen 2009

Fra kampen i Ølgod var der alligevel et par anekdoter som var sjove, endda fra samme kamp i 4. runde. Solgården Efterskole mødte Ølgod Byskole på Ølgod Stadion. Solgården spillede bedst og førte fortjent 1 – 0 ved pausen. Efter pausen udlignede Ølgod, i øvrigt til stor forundring for Solgårdens træner, men så skete dette. Morten Søndergård. Igen. Igen og igen, og det stod pludselig 4 – 1 til Solgården, og det blev endnu bedre da Lasse Christensen gjorde det til 5 – 1 Med 5 min. igen reducerede Kristian Klynge til 5 – 2

- Der var nogen skuffelse at spore blandt Ølgod drengene, og én af dem mente, at han, hvis han var blevet skifte ind tidligere, ville have scoret. Træner Martin Jess kvitterede med denne muntre bemærkning. ”Hvis vi kommer ud i straffesparks konkurrencen, får du lov til at sparke først”. Kampen endte 5 – 2 til Efterskolen Solgården.

Prismodtager Morten Søndergård bliver her efter kampen hyldet, eller måske mere rigtig, tilbedt af sine holdkammerater for sin indsats.

Her en situations billede ved præmieoverrækkelsen hvor Grønvang Skolen Vejen har vundet over Agerbæk Skole.

Her Poul Horsbøl og mig ved præmieoverrækkelsen, hvor Grønvang Skolen Vejen vandt Jylland Syds kredsmesterskabet over Ulkebøl Skole på Kunststofbanen i Vejen.

Kampens sjove episode for mig opstod i pausen mellem de 2 halvlege, her gik Henrik Schou, Poul Horsbøl og mig tværs over banen efterfulgt af flere drenge. Pludselig kom en dreng hen til mig og spurgte. "Er du ikke Morten Olsen"?
-Nej sagde jeg, men kunne tydelig se at drengen blev skuffet.
Da vi gik videre, hørte jeg Henrik Schou sige. "Den hørte jeg godt". At drengen tog

fejl, skyldes måske at vi alle 3 havde de bekendte Adidas sportsfrakker på, som også Morten Olsen havde på ved landskampene.

Fra Ikast Kunststofbane 31. oktober 2012

Kampen mellem Ikast Øster Skole og Gellerupskolen

Den kamp var ikke jævnbyrdig. Det var måske det mest uretfærdige resultat af alle de kampe, jeg var referent i.

Gellerupskolens drenge havde kun ganske få cancer i hele kampen, men de formåede altså at scorer et mål. Hvor mange cancer, Ikast drengene havde har jeg ikke tal på, men jeg husker at Gellerupskolens lærer og træner flere gange gav udtryk for, at nu går det altså ikke længere, men det gjorde det, for kampen endte 1 – 0 til stor overraskelse, men også til stor glæde for drengene og træneren, som var meget ydmygt overfor modstanderne og på ingen måde var hoverende, men sammen fejrede de resultatet, for de var jo gået videre til næste runde. (Mod Ølgod)

Jeg havde flere gange været forbi Ikast Øster Skoles træner Morten Jokumsen som var meget engageret og gjorde sit til at deres hold ikke bare ville udligne, men også vinde kampen.

Jeg tog en del billeder fra kampen, og min påstand om Ikast-træners engagement ses tydeligt på et billede, hvor han flere gange var løbet 3 – 4 m. ind på banen for at opildne sine spillere til forsat at tro på sejren, men sådan skulle det altså ikke gå, selvom de sidste 5 min. var med så store målchancer, at man skulle tro der var løgn, Ikastdrengene missede i de sidste minutter 5 – 6 oplagte målchancer Jeg har næsten aldrig set noget lignende. Da dommeren fløjtede kampen af, havde han yderlige lagt 2 – 3 min til for dermed at hjælpe Ikastdrengene. (Dommeren havde måske håbet på at Ikast retfærdighedsvis kunne have udlignet og dermed fremtvunget en straffesparkskonkurrence.)

Det er Ikastdrengene med gule trøjer

Det brændte virkelig på i slutminutterne

Ikast-drengene var så skuffede at de ikke ville deltage i præmieoverrækkelsen, de forlod hurtig banen og løb ned i omklædningsrummet efter kampen. Jeg løb bagefter og nåede helt ned i omklædningsrummet, hvor jeg med møje og besvær overtalte dem til at komme på banen igen.

Præmieoverrækkelsen blev denne gang hurtig overstået og foregik i en trykket stemning,

Jeg fik lige en snak med Ikast trænerne inden jeg kørte hjem, de var selvfølgelig meget skuffet, for de havde sat næsen op efter, ja selve finalen dette år, for de havde

aldrig haft et stærkere hold som faktisk bestod af ikke mindre end 8 spillere fra Juniormesterrækken, en række som de havde vundet. Jo skuffelsen var stor i Ikast.

Ølgod – Gellerupskolen ugen efter.

Her endte kampen på Ølgod Stadion ud i straffespark konkurrence som Gellerupskolens drenge vandt og var videre til 6. runde. ”Så langt har vi aldrig været i Ekstra Bladets Skolefodboldturnering”, sagde en glad træner fra Gellerupskolen, Mads Meedom efter kampen i Ølgod, en kamp som retfærdighedsvis kunne være gået begge veje. Også det tabende hold fra Ølgod var aldrig nået så langt i turneringen før sagde en stolt og afklaret Martin Jess efter kampen.

Sct. Jacobi Skole Varde 2012 – 2013

Sct. Jacobi Skole i Varde blev et af mine hold da jeg var referent for dem hver år og endda ved flere af deres kampe, både på udebane og i Varde.

I 2012 – 13 var der fire drenge fra Horne på holdet, (Mikkel Blåholm, Mads Jeppesen, Thomas Jørgensen og Jesper Gejl Pedersen.) og lige netop dette år nåede holdet kvartfinalen, men tabte til holdet fra Nordstjerneskolen Frederikshavn, der nåede i finalen i Farum, men tabte.

Drengeskampen i Agerbæk

Gennem de 10 år var der flere stjernestunder med holdet, således husker jeg kampen i Agerbæk hvor drengene fra Sct. Jacobi på besynderlig vis var bagud med 3 – 1 kort før tid, men med to lyn mål nåede at få udlignet så man skulle ud i straffesparks konkurrence.

Forud for dette var følgende sket. Det stod 1 – 1 ved pausen, men først herefter kom Agerbæk lidt heldig på 2 – 1 derefter var Sct. Jacobis målmand så uheldig/klodset at sparke et målspark lige ud til en Agerbæk spiller som scorede til 3 – 1

I straffesparks konkurrencen fik Sct. Jacobis målmand nu alligevel lidt oprejsning, idet han klarede 3 straffespark og reddede dermed sit hold, som vandt kampen og gik dermed videre. Overskriften i kampreferatet fik meget passende denne ordlyd. ”Comeback Kits”

I alle 10 år var Torben Thomsen lærer og træner for Sct. Jacobi holdet.

Torsdag d. 4. apr. 2013

Kvartfinale: Agerbæk Skole – Toftegårdsskolen

Til denne kvartfinale var jeg sat på som Kamp referent

Som observatør var Niels Kestrup fra Seest sat på, han havde som sædvanlig sin kone Bodil med som ”observatørmedhjælper” Hun skulle faktisk ikke være aktiv med noget, men sådan var hendes natur nu ikke. Jeg synes hun overskyggede sin mand Niels.

Niels og Bodil var ankommet før mig, og Bodil havde overtaget en hovedrolle, idet hun allerede havde kontaktet begge holdledere og fået udleveret holdkortene. (Det var dem jeg skulle bruge som Kampreferent. Nu ved jeg ikke om hun troede at det var hende der skulle være Hoved Kampreferent, så det var da en lidt ubehagelig situation jeg var kommet i, da jeg jo skulle forklare hende at det var mig der skulle bruge holdkortene, som hun dog modvillig overgav til mig, men samtidig fortalte hun også at hun havde Fidusbamser i Fair Play-håndklædet med, her kunne jeg så meddele hende at det havde jeg også, så jeg fik ikke brug for hendes, men så fik jeg en lys ide, som egentlig var kommet fra Poul Horsbøl, som jeg før dette havde snakket med. Poul og mig havde også lige rundet problemet Bodil Kjestrup, hvortil Poul havde sagt. ”Hvis hun vil være aktiv med noget, så kunne du jo bede hende dele Haribo slikket rundt mellem publikum”.

Da jeg var ankommet, havde jeg fået sodavand, Fidusbamser, Fair Play-håndklæde og Haribo slik af Susanne Jensen. Noget vi i forvejen havde aftalt i telefonen Men tilbage til Haribo slikket, for da jeg foreslog Bodil denne opgave, var hun hel med på opgaven, og sagde. ”Den klarer jeg”. Der var da også noget positiv ved det hele.

Henrik Schou ankom og jeg var den første han snakkede med. Jeg skal nok stå for billeder og referat, men jeg vil gerne have at du er lige i nærheden af, der hvor jeg placerer mig, for det er mig der indrapporterer Kampen minut for minut med kampens målscorer, så det kan ses live på Hjemmesiden, og du skal give mig navnene. Men da kampen endte 0 – 0 havde jeg jo en let opgave.

Fakta om kampen

Nedstående artikel er fra Ekstrabladets interne referenter til Hjemmesiden.

Historier om den tætte kamp mod Toftegården:

Mod de fynske piger fra Toftegårdsskolen kom Agerbæk Skole ud i en rigtig tæt kamp. De havde det meste spil, men kunne ikke komme frem til afgørende chancer. Heldigvis for dem kunne de så score på straffe, hvor de vandt 5-4.

I starten af efteråret havde de ikke problemer med at score mål, men både i kredsfinalen og nu i kvartfinalen har de måttet ud i straffe for at gå videre efter 0-0 i regulær spilletid.

- Øv - sikke en offside-bommert

Vi er langt henne i kampen da dette sker.

Her er situationen. Foto Henrik Schou.

Bolden rullede på vej ind i målet. Anfører Anna Munk placerede den væk fra målmanden. Det første mål mod Agerbæk Skolen i turneringen.

Det så så rosenrødt ud – lige indtil Rikke Søndergaard hjalp bolden det sidste stykke ind over målstregen.

Toftegårdsskolens piger jublede. Armene røg i vejret. Men de kom ned i igen, da dommeren fløjtede og rakte sin arm op. Offside.

- Først så jeg ikke at målet var annulleret. Derefter blev jeg pisse-ked af det. Jeg skulle jo bare have ladet bolden gå i mål. Den var jo på vej derind. Jeg tænkte slet ikke over det, sagde Rikke efter kampen.

Anna Munk: - Rikke havde ikke lige set, at hun var offside. Det kan ske for enhver. Det var ikke hendes skyld.

Agerbæk Skole vandt efterfølgende straffesparkskonkurrencen. Her fik Rikke oprejsning, for hun var en af de fire Faaborg-spillere, der scorede.

- Kampens gang

Agerbæk Skole er overraskende klar til semifinalen i Ekstra Bladet Skolefodbold. Pigerne sendte nemlig Fåborg-holdet fra Toftegårdsskolen hjem til Fyn med et

nederlag.

Men sønderjyderne skulle helt frem til en afgørelse på straffespark, førend 5-4-sejren var i hus.

Det blev nemlig en tæt men målløs affære. Faktisk var det Toftegårdsskolens piger, der var tættest på en afgørelse. De havde nemlig bolden i mål, men korrekt underkendt for offside.

Begge holds første fire skytter sendte bolden i kassen. Så brændte hvert hold et skud, og så måtte to ekstra skytter gøre sig klar.

Nervøse Clara.

Først var det fynske Clara Povlsen, der gik ned mod pletten.

- Jeg var meget nervøs. Jeg vidste, at vi var færdige, hvis jeg brændte. Det hele kørte rundt i hovedet på mig. Hvad mon de andre ville tænke, hvis jeg ikke scorede.

Det ved hun nu. For i målet stod Maya Mosgaard og hun reddede sit andet straffespark i træk.

Merle matchvinder

Nu var det hjemmeholdets Merle Van Logtensteins tur. Den sad i nettet.

- Min ben rystede, da jeg gik ned mod bolden. Da den gik ind, der skreg jeg bare. Jeg var lykkeligt. Det var helt vildt, sagde matchvinderen

Agerbæks piger jubler her over sejren - Foto Leif Sønderskov

Det kan godt være, de har svært ved at score, men deres defensiv er imponerende. De har stadig ikke lukket mål ind, og målscoren siger 25-0. Keeper Maya Mosgaard spiller fantastisk.

Ansvarlig Ref. Henrik Schou, Ekstrabladet.

I semifinalen skal Agerbæk op imod Kjellerup Skole 16. april kl. 13.30 på udebane.

Her vinder Kjellerup Skole 4 – 0 og er i finalen, som i år spilles i Århus. Her vinder Kjellerup finalen 3 – 0 over Skolen på Herredsåsen, Sjælland.

Jeg var til finalerne i Århus. Torsdag d. 25. apr. 2013

Sådan var det også! En sandhedstilføjelse i Agerbæk

Selvom kampreferatet er meget fyldigt, så har jeg alligevel et par fodnoter. Observatør Niels Kjestrup havde jeg under kampen vekslet et par ord med, og også fået hans forklaring om den rolle han skulle udføre i kampen. Det var kort og godt den, at han skulle holde øje med at alt gik rigtig til. (Denne rolle havde jeg nu ikke hørt om tidligere.)

Da straffesparks konkurrencen skulle sættes i gang, var Toftegårds første skytte der gik frem til 11 m. pletten (Husker ikke navnet) Men her burde Niels Kjestrup have trådt til, da pigen som altså nu var klar, var en pige der et par min. før kampen sluttede var ude med et gul kort, og derfor ikke var lovlig som skytte i straffesparks konkurrencen. Jeg gik resolut hen til kampens dommer og forelå ham situationen. Dommeren kaldte på Toftegårdskolens træner, som indrømmede og beklagede fejlen, og pigen blev skiftet ud med en anden.

Fra præmieoverrækkelsen

Som man kan forstå, var jeg noget skuffet over Niels og Bodil Kjestrups optræden ved denne kvartfinale, og da kampen var nået frem til præmieoverrækkelsen i midtercirklen, besluttede jeg, at jeg ikke ville gøre brug af deres tilstedeværelse. Nej den tog jeg selv hel alene. (Det var normal kutyme man hjalp hinanden.) Jeg tror også at Niels og Bodil var lidt skuffede over min optræden, for jeg havde ved tidligere observationer oplevet at de som par, især Bodil var ret dominerende. Jeg snakkede ikke med dem efter kampen.

En lille tillægsanedote fra kampen.

Alle lærerne var i foråret 2013 Lockoutet, altså også pigernes træner Johnny Erichsen, men han sad i et buskads tæt på banen i Agerbæk, og fulgte herfra slagets gang. - Det var en nervepirrende kamp fortalte han mig senere.

I alle årene var Johnny Erichsen træner for Agerbæk Skole.

Det skal også nævnes at jeg ved mange af kampene i Agerbæk også fik en snak med én af mine gamle fodboldkammerater Bent Bollerup, som nu var lærer på Agerbæk Skole.

I 2013 gav Bording Skoles pigehold mig store oplevelser.

Jeg havde dem første gang i Hammerum hvor de vandt en forholdsvis let sejr. Da jeg efter kampen skulle uddele fidusbamser, var der to piger på Bordings hold der skilte sig ud. Pigerne lignede hinanden som to dråber vand, var begge rødhåret og var tvillinger født i februar. De blev begge belønnet med fidusbamsen men de var fordelt

således at det blev i deres første og anden kamp.

Vi skal også lige have denne her med, for der var et sæt tvillinger mere med på holdet, og de lignede også hinanden, og så var det nu sjov at de var et år ældre og født samme dato som de to andre tvillingesøstre.

Jeg havde fornøjelsen at følge og referere pigerne i fire af deres kampe, og min begejstring for holdet havde alligevel også glædet pigerne. Når jeg kom, ville de gerne snakke med mig, og sådan var publikum også, så vi genkendte på denne måde hinanden.

Disse piger vandt helt fortjent årets Skolefodboldfinale i Farum Park den 9. april 2014 med 3 – 0 over Skolen på Herredssåsen fra Sjælland.

Det var som sagt én af de kampe jeg missede, ærgerlig. Men jeg så kampen på TV2

Efter kampen

Foto Leif S.

Året efter i Horne.

En flok KFUM-spejdere havde slået deres telte op i Vikingelunden hvorfra de udførte forskellige spejderopgaver, én af deres opgaver var at de skulle videresælge nogle varer til egnens beboere.

Pludselig stod der tre pigespejdere og ringede på min dør. Pigerne viste mig en pakke kiks, som de spurgte om jeg ville købe? Jeg måtte lige spørge, hvad formålet var. Pludselig kom det fra én af pigerne: "Du er da ham, vi kender. Det er da dig, der var i Bording og uddelte sodavand, fidusbamser og meget mere". Og pludselig kendte alle tre piger mig fra min optræden med Skolefodbolden og syntes, at det var et sjovt træf. Det betød også at jeg gav en pæn overpris for kiksene, og pigerne gik glade videre i deres ærinder.

Jeg gik glad ind til mig selv igen. En sådan positiv oplevelse var da et lyspunkt, man kan huske og glædes over, at man fik med sig fra Ekstra Bladets Skolefodbold turnering. Tak piger.

Fra en kamp i Sdr omme

Jeg var i Sdr Omme mindst én gang hver år, og det var altid Hornedrengen Orla Madsen (Orla kommer fra Bounum Skole hvor hans far var 1. lærer.) Orla var lærer og træner for holdene i Sdr. Omme

Jeg havde megen fornøjelse af holdene fra Sdr. Omme, mest pigeholdet som næsten altid kom længere end drengene i turneringen

Sdr. Omme scorer til 2 – 1

Lige før kredsfinalen spillede Sdr. Omme pigerne på hjemmebane mod Lind Skole og førte 3 – 2 kort før slutfløjt, men så var en ellers velspillende back på Sdr. Omme holdet både klodset og i en ikke særlig farlig situation så uheldig at begå straffe på en Lind spiller. Lind scorede og fremtvang dermed straffesparks konkurrence, her vandt Lind Skole, slutresultat 7 – 4 Og ikke nok med det, ugen efter vandt de også kredsfinalen 1 – 0 over Sdr. Bjert Centralskole på Lind Skoles stadion. (Den kamp fik jeg også æren af at refererer.)

På Lind Skoles stadion. Mod Sdr. Bjert Centralskole

Linds Sofie Jørgensen får her fidusbamsen (Foto Henrik Schou.)

Her ved medaljeoverrækkelsen, det er Kurt Nedergård der assisterer mig. (Foto Henrik Schou.)

Et par anekdoter fra kampen mandag den 10. nov. i Lind

Jeg havde været i Lind før og viste at banerne lå et godt stykke fra selve skolen, så jeg var tidlig på den. Vejret var nu ikke hel optimal, for det var bygevejr.

Jeg viste jeg skulle være referent sammen med Jørgen Christensen fra Horsens, og jeg viste også at Henrik Schou ville komme.

Begge holdene var kommet, og jeg havde haft den obligatoriske hilsen på, og fået udleveret holdkoret fra begge holdene.

Da der manglede 10 min. til kamp start var der ingen Henrik Schou og heller ingen Jørgen Christensen, men så dukkede Henrik Schou op, han virkede lidt frustreret, men vi fik da snakket opgaverne igennem.

Da der manglede 2 min. til kampstart ringede jeg til Susanne Jensen og spurgte hvor Jørgen Christensen blev af. Er han ikke kommet? Så må han jo have glemt det, var Susannes svar. (Susanne ringede dagen efter og fortalte at Jørgen havde taget fejl at datoen.)

At stå alene med en kredsfinale, og en lidt frustreret Henrik Schou, var nu ikke så sjovt, men på tilskuerpladserne havde jeg spottet Kurt Nedergård fra Holstebro, han var referent i Jylland Midt. Jeg satte ham ind i situationen og spurgte om han ville hjælpe mig med medaljeoverrækkelsen. Det ville han, så tak for det Kurt.

Linds piger vandt kredsfinalen over Sdr. Bjert Centralskole 1-0. Det var Sofie Jørgensen, der scorede kampens eneste mål.

Lige en lille sjov én - Blæsevejr som modspiller

I en kamp med meget blæsevejr kunne en Pigemålmand ikke sparke bolden ud af

straffesparksfeltet ved målspark, selv om hun forsøgte flere gange. Til sidst bad hun dommeren om hjælp, og den fik hun, for dommeren sparkede resolut bolden ud for hende, og kampen kunne fortsætte.

Kvindelig dommer

Året efter i Sdr. Omme også i en pigekamp, men det var nu ikke selve kampen som får denne anekdote. For jeg husker ikke resultatet.

Der er kun ganske få minutter, til kampen skal gå i gang, men der er ikke kommet en dommer. Pludselig kommer der en ganske pæn pige først i 30erne løbende. Da hun løber forbi mig, siger hun. “Jeg er klar om få minutter”. På modsatte baneside ifører hun sig sit dommertøj. Jeg er på banens midte, og da hun kommer ind på banen, siger hun, inden hun sætter kampen i gang: “Der er lige et par vigtige ting, jeg vil sige. Jeg er hovedkulds blevet sat på denne kamp, da ham, der skulle have dømt den, er blevet forhindret. Da jeg fik beskeden, kunne jeg ikke nå at hente mit dommertøj, så jeg lånte min venindes dommertøj. Vi passer ikke tøj sammen, så jeg ser lidt noller ud. Når du tager billeder af kampsituationer, skal jeg derfor ikke med på billederne. Det må du love mig”.

Hvis ikke hun havde sagt noget, havde jeg nok ikke bemærket noget, men jeg tror hun var én, der altid var påklædt korrekt. Hun kom ikke med på mine billeder som lovet, men da kampen sluttede, havde jeg også oplevet en kvindelig dommer, som gik meget op i at dømme korrekt.

Det var sådanne situationer, der gav mig en ekstra oplevelse, og det blev det, kampen huskes for.

Et mål i stort nederlag vakte jubel

Jeg havde været i Over Jerstal til en drengekamp, skulle derefter have en drengekamp, men i Sommersted. Kampen var mellem Sommersted Efterskole og Starup Skole ved Haderslev.

Kampene var lagt så tæt på hinanden tidsmæssig, så jeg nåede først frem 20 min. inde i kampen, Da jeg stod på sidelinjen, spurgte jeg ind til resultatet. Det står 12 – 0 blev der sagt. I halvlegen forsøgte jeg at få et overblik over B.la. målscorer, men også at få udleveret holdkort. Pausen var kort, så vi aftalte at jeg kunne få de nødvendige oplysninger efter kampen i sodavandspausen og ved præmieoverrækkelsen.

Lige i kampens slutfase lykkedes det Sommersted Efterskole at reducerer til slutresultatet 23 – 1. Sommersted fejrede målet som om de havde vundet kampen. Målscoreren havde jeg styr på, det var én af de to piger som Sommersted Efterskole havde på holdet men de 23 mål som Starup Skole havde scoret, skulle jeg lige have på plads under præmieoverrækkelsen, men det blev nu ikke så lige en sag, for drengene sagde næsten i munden på hinanden, som lød således. Jeg har scoret 4 mål, jeg 2, mål, jeg 3 mål, jeg 1 mål, jeg 2 mål, og så har jeg scoret resten kom det fra holdets topscorer, altså 11 mål havde han scoret. Jeg husker ikke navnet på drengen

fra Starup Skole, men han blev kåret som drengenes topscorer det år. Jeg ville nu godt have finpudset div. enkeltheder fra kampen, med det blev der ikke tid til, da læreren fra Starup Skole pludselig råbte. Så er det nu drenge, vi skal nå bussen som kommer om 2 min. Læreren havde ret for da drengene nåede op til vejen, kom bussen, så ikke flere oplysninger fra den kamp, men de ca. 40 min. fra kampen husker jeg, men altså ikke i detaljer.

Status over 10 sæsoner med Skolefodbolden.

Der var ikke 2 år der var ens, men jeg vil alligevel sige at de 3 sidste år havde de bedste oplevelser, det skyldes måske mest at der stadig var god stemning mellem Ekstra Bladet og DBU, men også at jeg fik bedre og bedre kendskab til folkene som stod bag, og havde et godt samarbejde med dem.

DBU stod mere og mere for det administrative, hvorimod Ekstrabladet stod for pressedækningen, hertil stillede de flere krav til os referenter, så det også blev mere og mere relevant, at der altid skulle være et fyldigt referat ledsaget af både billeder og videoer fra alle kampene, og når man nåede finalerunden, var det vigtig at der var et videoreferat fra kampens spillere, og dertil kom at alt dette skulle være lagt på Hjemmesiden helst inden kl. 18.00

Det var nu også ganske fint at Henrik Schou selv var med til alle finalekampe. Jeg var så heldig at være blandt dem der blev udtaget til mange finalekampe, her missede jeg kun et år ikke at være med, det var det sidste år jeg deltog. Jeg var nu alligevel lidt skuffet over det, da et af mine hold var med, nemlig Næsbjerg Skoles pigehold, som jeg havde være ude som referent til i mange af deres kampe.

Hvis DBU og Ekstra Bladet havde givet mig denne finalekamp, som blev spillet på Næsbjerg Stadion, havde jeg nok taget én sæson mere. Jeg havde jo pakket tasken til denne kamp, som jeg mente jeg var selvskrevet til, men altså ikke blev udtaget til. - Men det piller nu ikke ved min helheds oplevelsen af, at have været med i Ekstra Bladets Skolefodboldturnering i 10 år. De var bare udfordrende, spændende og fyldt med sportslige oplevelser. Hvad min historie forhåbentlig bære præg af. Ordene ”Tab og vind med samme sind” er nu alligevel et slogan med motivationer, for jeg går nu altid efter at vinde. Noget jeg gennem alle 10 år har stræbt efter, nemlig at vinde. Spillernes. Lærernes. Dommernes og Skolernes tillid, se det var for mig en gevinds i sig selv.

Så derfor tak for denne tillid gennem alle 10 år.

En alvorlig anekdote

Lige en anekdote om en bommert i forbindelse med overrækkelsen af en fidusbamse. I pigekampen mellem Lykkegårdsskolen og Sct. Jacobi Skole fik jeg hel fejlagtig kaldt en Sct. Jacobi pige frem til modtagelse af Fidusbamsen. (Lige i det sekund det

skete kunne jeg høre fra pigernes træner. Å nej.) men da var det for sent og den forkerte pige fik altså helt ufortjent en fidusbamse. Den rigtige pige havde trøje nr. 13, men jeg havde set forkert og havde skrevet nr. 12 i mine papirer.

Ugen efter var jeg så heldig at få pigerne på Sct. Jacobi pigernes bane ved Sct. Jacobi Skole, og lige så heldig var jeg med at uddele Fidusbamsen til pigen med trøje nr. 13. Hun var ubetinget banens bedste spiller, og havde gennem hele kampen kæmpet som en besat. (Jeg havde næsten ikke oplevet noget lignende før.) Jeg husker da jeg kaldte hende frem til modtagelse af den fidus bamse som hun skulle have haft i kampen mod Lykkegårdsskolen, at hun var så udmattet at hun næsten ikke kunne stå på benene, og hendes stemme var så dæmpet og grådkvalt, at hun med møje og besvær fik sagt tak for Fidusbamsen, men alle klappede højt og længe.

Mon ikke man kan sige jeg var heldig med at have fået denne kamp, for det er ikke så tit man får mulighed for at råde bod på en bommert, men det fik jeg, og da det skete var jeg både glad og lettet, hvad jeg også tror pigernes træner var.

Første gang i Parken

Alt omkring afviklingen af finalerne i Parken var betalt.

Først var der togrejsen, indkvarteringen på Vandrehjemmet på H C Andersens Boulevard, bustur til Parken, frokost, øl – vand ad libitum, herunder velkomst ved Ekstra Bladets chefredaktør Poul Madsen. Under kampene i VIP-afdelingen var der kaffe og kage, og et par øller blev det også til.

Derefter var vi klar til kamp.

Der var 4 Referenter udtaget til præmieoverrækkelsen. Jeg var én af dem. Denne opgave var jeg nu lidt bæret af, da det var første år jeg var med.

Jeg viste jo næsten ingenting ang. denne afvikling, men Poul, som havde været med året før, mente det foregik på modsat side af VIP-tribunen. – Midt i første halvleg af pigekampen gik jeg så derover og så i et afsnit mellem tilskuerpladserne de andre referenter og flere af de unge Ekstra Blad aspiranter som var tilknyttet

Skolefodbolden stå sammen med de rekvisitter som var relevante til podie ved præmieoverrækkelsen. Jeg præsenterede mig og blev hurtig en del af medhjælperflokket. Jeg husker at der var en god information ang. opgaverne.

Opgaven bestod i at efter hver kamp skulle der opstilles podie til holdene, som her fik overrakt (De første år Pokaler) (Senere blev det medaljer) I samme forbindelse var der også overrækkelse af priser til kampens bedste spiller, bedste teknikker og Fair Play prisen, alle disse priser blev overrakt af kendte landsholdsspillere. Flere Kulturministre var også med ved præmieoverrækkelsen. Også flere nuværende og gamle fodboldnavne deltog. Jeg synes det var en god oplevelse at være en del af dette panel.

Politikkens Hus

Lige efter kampene ca. kl. 17 var alle samlet til information over en øl/vin/vand om aftenens forløb. Herefter gik vi til bussen, som kørte os til Politikkens Hus på Rådhuspladsen

Kl. 18.30 var alle Referenter, og hele staben af Ekstra Bladets Skolefodbold redaktion samlet i Politikkens Hus på Rådhuspladsen. Her var der stor middag og vin, øl og vand ad libitum, efter middagen var der kaffe og fri bar.

Under middagen 2007 havde Sports jonalist Steen Ankerdal, som også var Skolefodbold referent en Quist med spørgsmål fra tidligere turneringer. Her var jeg på bar bund da det var første år jeg var med. Inden vi gik hjem, var der uddeling af boggaver til alle. – De fleste referenter var indlogeret på det store vandrehjem ved Langebro på H C Andersens Boulevard

Oversigt over Finalekampene og dem jeg var med til

Pigefinale kl. 13.00

15. november 2007 – Parken - Nordstrandskolen - Nørre Nissum Efterskole - 0-3 Dommer. Marianne Svendsen

Drengefinale kl. 15.15

15. november 2007 – Parken - Egeskolen – Brændkjærskolen - 1-3 Dommer. Peter Rasmussen

Fra Pigekampen

Og her fra Drengeskampen

20. november 2008 – Parken – Kjellerup Skole – Uglegårdsskolen – 3-1 Dommer Betina Norman

20. november 2008 – Parken – Skolen ved Kløften – Egeskolen - 0-3 Dommer Henning Jensen.

29. april 2010 – Parken – Holmegårdsskolen – Svaneskolen – 1-0 (0-0) Dommer Kristina Husballe

29. april 2010 – Parken – Egeskolen – Kertemindeskole – 3-0 (1-0) Dommer Claus Bo Larsen

28. april 2011 – Parken – Brøndbyvester Skole – Havrehedskolen – 2-3 (2-2) Dommer Frida Nielsen

28. april 2011 – Parken – Hjørring Private Realskole – Johannesskolen – 1-4 (1-1) Dommer Nicolai Vollquartz

Kampen den 26. april 2012 i Parken var jeg ikke med til.

26. april 2012 – Parken – Kolind Centralskole – Nexø Skole – 3-0 (3-0) Dommer Betina Norman

26. april 2012 – Parken – Ellemarksskolen – Hunderupskolen – 1-2 (0-1) Dommer Emil Laursen

25. april 2013 – NRGi Park Århus – Kjellerup Skole – Skolen på Herredsåsen – 3-0 (2-0) Dommer Frida Nielsen

25. april 2013 – NRGi Park Århus – Strandskolen – Hunderupskolen – 2-1 (1-1)
Dommer Michael Svendsen

Kampen den 9. april 2013 i Farum var jeg ikke med til.

9. april 2014 – Farum Park – Bording Skole – Skolen på Herredsåsen – 3-0 (2-0)
Dommer Sidsel Rasmussen

9. april 2014 – Farum Park – Nordstjerneskolen – Stavnsholtskolen – 3-5 str. (1-1)
Dommer Dennis Mogensen

30. april 2015 – TRE-FOR Park Odense – Dybbøl-Skolen – Skovboskolen – 0-1 (0-0)
Dommer Morten Bertelsen

30. april 2015 – TRE-FOR Park Odense – Kroggårdsskolen – Engholmskolen – 1-0 (0-0)
Dommer Stefan Fyhn

28. april 2016 – TRE-FOR Park Odense – Frederiksborg Byskole – Ungdomsskolen – 4-0 (3-0)
Dommer Betina Engelbrecht

28. april 2016 – TRE-FOR Park Odense – Karensmindeskolen – Borupgårdskolen – 0-1 (0-0)
Dommer Frederik Hoffmann

Kampen den 27. april 2017 i Odense var jeg ikke med til.

27. april 2017 – EWII Park Odense – Stjernevejskolen – Hedegårdsskolen – 3-0 (1-0)
Dommer Vivi Grewy Kattenhøj

27. april 2017 – EWII Park Odense – Stjernevejskolen – Marie Kruses Skole – 3-1 (0-0)
Dommer Simon Duerlund Rasmussen

Jeg var altså med til 7 finaler i alt.

Min sidste replik fra de 10 år.

Da Ekstra Bladet alene stod for Skolefodbolden var der ingen ende på armbevægelserne, de var store hele vejen rundt også økonomisk, men da DBU kom med i 2013, synes jeg man ville spare på det der kunne spares på, så den påholdenhed der nu kom ind i Skolefodbolden gjorde det knap så sjovt, selvom jeg ikke nåede at mærke nogen afsavn (Stoppede i 2017) så har Poul Horsbøl som forsatte, fortalte mig, at hele strukturen forandrede sig meget, som gjorde at han også stoppede, det var i 2019.

Jeg følger ikke så meget med i det mere, men Skolefodbolden lever videre under DBU.

Den selv samme Poul gennemførte et af sine Bankoshow i forbindelse med festblanketten i Politikens Hus, hvis nok i 2008

Festlig indslag af Poul. Der var mange fine præmier, men jeg vandt ikke.

Jeg har også gennem årene snakket med mange af mine referentkollegaer, (Nok mest Poul Horsbøl.) mange af dommerne, og ikke mindst lærerne/trænerne fra skolerne, og det sker stadig at jeg møder nogle af dem.

Min sidste Fidusbamse blev én af mine minde fra Skolefodbolden gennem 10 år

EPILOG

Historien er jo skrevet nogle år efter jeg er stoppet med Skolefodbolden, men jeg har forsøgt at holde fokus på begivenhederne.

Jeg mener heller ikke, der er personfølsomme oplysninger i historien.

Jeg tror ikke jeg har nævnt det, men da jeg startede i 2007, var alle referenter Ekstra Blads referenter. Kort efter at DBU i 2013 kom med, blev ny referenterne rekrutteret fra DBU's egne rækker.

Dengang Ekstra Bladet servicerede os fik vi ny digitalkamera når det var nødvendigt, men da DBU tog over, skulle vi selv lægge kamera til. Jeg tog i perioden over 5000 billeder og ca.50 videoer. Heraf kom ganske mange med på Skolefodboldens Hjemmesiden.

Man siger at glæden ved at deltage, bærer lønnen i sig selv.

Det synes jeg også er kendetegnene her.

Løn/Honorar

Jeg skulle måske også skrive, at der var et honorar for udførte opgaver, delt op i 4 afsnit.

Kamphonorar.

Billedhonorar

Kørselsgodtgørelse

Og så var der et lille frynsegode. Dåse og flaskepanten måtte vi selv beholde. Det blev man jo ikke millionær af, men oplevelserne oversteg alt dette, altså her fik jeg en oplevelse for livet. TAK.

NB. Det blev selvfølgelig til et lille udpluk af alle oplevelserne, som kom med i historien.

Jeg har jo skrevet, at jeg deltog i over 200 kampe. Det betyder jo også, at der må være ca. 200 historier, men det er jo en hel anden historie, men sådan vil det nu altid være, for jeg har her skrevet om de oplevelser som jeg kan huske, og som betød noget for mig. Det er blevet til en ganske pæn lang historie, kan man sige. Jeg har udvalgt de historier som jeg også mener giver et lille indblik og forståelse for det, at have været

REFERENT FOR EKSTRA BLADETS SKOLEFODBOLD

Leif Sønderskov 2021.